

SKO – OŚ – 428/5/62/08/RN

Katowice, dnia 05.05.2008r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2001r. Nr 79, poz. 856 z późn. zm.) oraz art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu odwołania:

- 1) Pani Marianny Jochymek, zamieszkałej w Jaworznie przy ul. Kasztanowej 150;
  - 2) Pani Grażyny Gut, zamieszkałej w Jaworznie przy ul. Kasztanowej 162;
  - 3) Stowarzyszenia Przeciwno Elektroskażeniom „Prawo do Życia” z siedzibą w Rybniku;
- od decyzji Naczelnika Wydziału Kształtowania Środowiska w Urzędzie Miasta w Katowicach, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Katowice, Nr 220/Ś/07 (sygn. akt: KŚ.II.MC – 7624 – 1 – 118/07) z dnia 7 grudnia 2007r. „o umorzeniu postępowania”, którą – po rozpatrzeniu wniosku Pani Marianny Jochymek z dnia 22 marca 2006r. – odmówiono wznowienia postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa stacji bazowej Telefonii Cyfrowej PLUS GSM 900 MHz Nr BT 24513 Jaworzno Jeziorki na działce 3769 obr. Byczyna w Jaworznie”, zakończonego ostateczną decyzją Naczelnika Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa w Urzędzie Miasta Jaworzna, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Jaworzna, Nr OŚ.7624/DŚ/24/2005 z dnia 20 grudnia 2005r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)
Członkowie: Bożena Miliczek – Ciszewska
Anna Kajzerek

na posiedzeniu w dniu 5 maja 2008r.

orzekło

uchylić w całości zaskarżoną decyzję
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją Nr 220/Ś/07 (sygn. akt: KŚ.II.MC – 7624 – 1 – 118/07) z dnia 7 grudnia 2007r. „o umorzeniu postępowania” Naczelnik Wydziału Kształtowania Środowiska w Urzędzie Miasta w Katowicach, działając z upoważnienia Prezydenta Miasta Katowice, w oparciu o art. 145 § 1 oraz art. 149 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego, orzekł jak wskazano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ pierwszej instancji opisał przebieg postępowania oraz przedstawił motywy swojego rozstrzygnięcia.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie w terminie złożyła Pani Marianna Jochymek, zamieszkała w Jaworznie przy ul. Kasztanowej 150 (pismo z dnia 19 grudnia 2007r.), Pani Grażyna Gut, zamieszkała w Jaworznie przy ul. Kasztanowej 162 (pismo z dnia 19 grudnia 2007r.), oraz Stowarzyszenie Przeciwno Elektroskażeniom „Prawo do Życia” z siedzibą w Rybniku (pismo z dnia 15 grudnia 2007r.). W pisemnych odwołaniach ww. odwołujący

wskazali na okoliczności, które ich zdaniem przemawiają za usunięciem zaskarżonej decyzji z obrotu prawnego.

W odpowiedzi organ pierwszej instancji przesłał ww. odwołania wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy stwierdza, co następuje:

Decyzją Nr OŚ.7624/DŚ/24/2005 z dnia 20 grudnia 2005r. Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa w Urzędzie Miasta w Jaworznie, działając z upoważnienia Prezydenta Miasta Jaworzna, po rozpatrzeniu wniosku pełnomocnika spółki POLKOMTEL S.A. z siedzibą w Warszawie z dnia 26 września 2005r., określił dla tejże spółki środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko pod nazwą: „Budowa Stacji Bazowej Telefonii Cyfrowej PLUS GSM – 900 MHz Nr BT 24513 Jaworzno Jeziorki, na działce nr 3769 obr. Buczyna w Jaworznie.” Decyzja ta nie została zaskarżona i stała się decyzją ostateczną.

W dniu 24 marca 2006r. do Prezydenta Miasta Jaworzna wpłynął wniosek Pani Marianny Jochymek z dnia 22 marca 2006r. o wznowienie postępowania zakończonego decyzją Nr OŚ.7624/DŚ/24/2005 z dnia 20 grudnia 2005r.

Decyzją Nr OŚ.7624/DŚ/24 – 2/2005/2006 z dnia 10 kwietnia 2006r. I Zastępca Prezydenta Miasta Jaworzna, działając z upoważnienia Prezydenta Miasta Jaworzna, po rozpatrzeniu ww. wniosku, odmówił wznowienia postępowania w sprawie zakończonej decyzją ostateczną Nr OŚ.7624/DŚ/24/2005 z dnia 20 grudnia 2005r.

W dniu 23 marca 2006r. do Prezydenta Miasta Jaworzna wpłynął wniosek mieszkańców dzielnicy Jeziorki, w imieniu których działała Pani Grażyna Gut, z dnia 22 marca 2006r. o wznowienie postępowania zakończonego decyzją Nr OŚ.7624/DŚ/24/2005 z dnia 20 grudnia 2005r.

Decyzją Nr OŚ.7624/DŚ/24 – 1/2005/2006 z dnia 5 maja 2006r. I Zastępca Prezydenta Miasta Jaworzna, działając z upoważnienia Prezydenta Miasta Jaworzna, po rozpatrzeniu ww. wniosku, odmówił wznowienia postępowania w tejże sprawie.

W wyniku odwołań złożonych od ww. decyzji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach decyzją Nr SKO – OŚ – 272/5384/06/BMC z dnia 4 sierpnia 2006r. uchyliło w całości decyzję Nr OŚ.7624/DŚ/24 – 2/2005/2006 z dnia 10 kwietnia 2006r. i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji, natomiast decyzją Nr SKO – OŚ – 444/6601/06/BMC z dnia 3 listopada 2006r. uchyliło w całości decyzję Nr OŚ.7624/DŚ/24 – 1/2005/2006 z dnia 5 maja 2006r. i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Postanowieniem Nr OŚ.7624/DŚ/24 – 2/2005/2006 z dnia 25 sierpnia 2006r. Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa w Urzędzie Miasta w Jaworznie, działając z upoważnienia Prezydenta Miasta Jaworzna, w związku z wnioskiem Pani Marianny Jochymek, orzekł o wznowieniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację ww. przedsięwzięcia.

Decyzją Nr OŚ.7624/DŚ/24 – 1/2005/2006 (sygn. akt: OS.SR.7624 – 5/2006) z dnia 23 listopada 2006r. Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa w Urzędzie Miasta w Jaworznie, działając z upoważnienia Prezydenta Miasta Jaworzna, umorzył postępowanie w sprawie, wszczęte z wniosku mieszkańców dzielnicy Jeziorki, w imieniu których działała Pani Grażyna Gut, z dnia 22 marca 2006r. o wznowienie postępowania zakończonego decyzją ostateczną Nr OŚ.7624/DŚ/24/2005 z dnia 20 grudnia 2005r.

Decyzją Nr OŚ.7624/DŚ/24 – 1/2005/2006 (sygn. akt: OS.SR.7624 – 5/2006) z dnia 28 grudnia 2006r. Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa w Urzędzie Miasta w Jaworznie, działając z upoważnienia Prezydenta Miasta Jaworzna, umorzył postępowanie w sprawie dotyczącej wznowionego – postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2006r. –

postępowania w sprawie zakończonej decyzją ostateczną Nr OŚ.7624/DŚ/24/2005 z dnia 20 grudnia 2005r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach decyzją Nr SKO – OŚ – 428/64/1099/07/RN z dnia 1 sierpnia 2007r. utrzymało w mocy decyzję Naczelnika Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa w Urzędzie Miasta w Jaworznie, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Jaworzna, Nr OŚ.7624/DŚ/24 – 1/2005/2006 (sygn. akt: OS.SR.7624 – 5/2006) z dnia 28 grudnia 2006r.

Postanowieniem Nr SKO – OŚ – 5/84/428/07/BL z dnia 5 stycznia 2007r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło o wyłączeniu Prezydenta Miasta Jaworzna od prowadzenia postępowania w sprawie wznowienia postępowania zakończonego decyzją ostateczną Prezydenta Miasta Jaworzna Nr OŚ.7624/DŚ/24/2005 z dnia 20 grudnia 2005r. i wyznaczyło Prezydenta Miasta Katowice do załatwienia tejże sprawy.

Decyzją Nr 220/Ś/07 (sygn. akt: KŚ.II.MC – 7624 – 1 – 118/07) z dnia 7 grudnia 2007r. „o umorzeniu postępowania” Prezydent Miasta Katowice jako organ pierwszej instancji orzekł jak wskazano na wstępie, z czym nie zgodziła się Pani Marianna Jochymek, Pani Grażyna Gut oraz Stowarzyszenie Przeciwko Elektroskażeniom „Prawo do Życia” z siedzibą w Rybniku, którzy w terminie złożyli odwołanie.

Zgodnie z art. 145 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie, jeżeli zachodzą przesłanki enumeratywnie wymienione w pkt 1 – 8 tego przepisu. Można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja (art. 145a § 1 kodeksu postępowania administracyjnego). Uchylenie decyzji z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 1 i 2 kodeksu postępowania administracyjnego nie może nastąpić, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło dziesięć lat, zaś z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 3 – 8 oraz w art. 145a tego kodeksu, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło pięć lat. Nie uchyla się decyzji także w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapasć wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej (art. 146 kodeksu postępowania administracyjnego). Wznowienie postępowania następuje z urzędu lub na żądanie strony. Wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 oraz w art. 145a kodeksu postępowania administracyjnego następuje tylko na żądanie strony (art. 147 kodeksu postępowania administracyjnego). Podanie o wznowienie postępowania wnosi się do organu administracji publicznej, który wydał w sprawie decyzję w pierwszej instancji, w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym strona dowiedziała się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania. Termin do złożenia podania o wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego biegnie od dnia, w którym strona dowiedziała się o decyzji (art. 148 kodeksu postępowania administracyjnego). Wznowienie postępowania następuje w drodze postanowienia (art. 149 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego). Postanowienie stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy (art. 149 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Odmowa wznowienia postępowania następuje w drodze decyzji (art. 149 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego). Organem administracji publicznej właściwym w sprawach wymienionych w art. 149 kodeksu postępowania administracyjnego jest organ, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji (art. 150 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego). Jeżeli przyczyną wznowienia postępowania jest działalność organu wymienionego w § 1, o wznowieniu postępowania rozstrzyga organ wyższego stopnia, który równocześnie wyznacza organ właściwy w sprawach wymienionych w art. 149 § 2 kodeksu

postępowania administracyjnego (art. 150 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Przepis § 2 nie dotyczy przypadków, gdy decyzję w ostatniej instancji wydał minister, a w sprawach należących do zadań jednostek samorządu terytorialnego – samorządowe kolegium odwoławcze (art. 150 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego).

Z powyższego wynika, że wznowienie postępowania jest instytucją procesową stwarzającą możliwość prawną ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej decyzją ostateczną, jeżeli postępowanie, w którym decyzja zapadła, było dotknięte kwalifikowaną wadą prawną wyliczoną wyczerpująco w art. 145 § 1 i 145a § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Wszczęcie postępowania w sprawie wznowienia postępowania następuje w formie postanowienia. Natomiast odmowa wszczęcia postępowania w sprawie wznowienia postępowania następuje w drodze decyzji. Wydanie decyzji odmawiającej wznowienia postępowania jest możliwe tylko w razie, gdy wznowienie postępowania z przyczyn przedmiotowych lub podmiotowych jest niedopuszczalne, a także gdy strona złożyła żądanie wznowienia postępowania z uchybieniem ustawowego terminu i nie ma podstaw do jego przywrócenia. Niedopuszczalność wznowienia postępowania z przyczyn przedmiotowych będzie miała miejsce np. w sytuacji, gdy strona żąda wznowienia postępowania w sprawie, w której organ działał w innej formie prawnej, np. umowy cywilnoprawnej, czynności materialno – technicznej, w formie zaświadczenia, gdy sprawa nie jest jeszcze zakończona decyzją ostateczną. Niedopuszczalność wznowienia postępowania z przyczyn podmiotowych będzie miała miejsce, gdy żądanie wszczęcia postępowania złoży jednostka nie będąca stroną w sprawie lub strona nie mająca zdolności do czynności prawnych, a działająca bez przedstawiciela ustawowego. Przesłanką odmowy wznowienia postępowania nie może być negatywny wynik ustaleń co do przyczyn wznowienia. Ustalenie wystąpienia podstaw wznowienia /zarówno w sensie pozytywnym, jak i negatywnym/ może wystąpić wyłącznie w toku postępowania już wznowionego.

Po analizie akt sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w trakcie postępowania organ pierwszej instancji naruszył zasady postępowania administracyjnego, w wyniku czego wydana decyzja jest obciążona istotnymi wadami prawnymi, które skutkują jej uchyleniem w całości i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji odmówił wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie nie wskazując jednak żadnej przyczyny przedmiotowej ani podmiotowej niedopuszczalności wznowienia postępowania. Nie stwierdził również, aby strona złożyła swoje żądanie wznowienia postępowania z uchybieniem ustawowego terminu. Z treści uzasadnienia ww. decyzji wynika, że organ pierwszej instancji w toku postępowania zbadał m. in. zgodność przedmiotowej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, dokonał jego analizy pod kątem przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 2007r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, a podstawą odmowy wznowienia postępowania była negatywna ocena przyczyn wznowienia postępowania – ustalenie przez organ, że przyczyny takie nie występują. Swoje rozstrzygnięcie organ pierwszej instancji uzasadnił również tym, że wniosek Pani Marianny Jochymek o wznowienie postępowania w sprawie jest bezprzedmiotowy gdyż stacja bazowa o wskazanych w decyzji parametrach nie wymaga decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia oraz, że przed wejściem w życie ww. rozporządzenia Rady Ministrów „mogła zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w istocie decyzji dotychczasowej.”

Takie działanie organu pierwszej instancji jest w rażący sposób narusza prawo. Należy wskazać, że badanie wystąpienia przyczyn wznowienia postępowania jest dopuszczalne

dopiero po wydaniu postanowienia o wznowieniu postępowania a nie na etapie badania wstępnego. Organ pierwszej instancji nie rozróżnił dwóch faz postępowania wznowieniowego:

- 1) badania wstępnego, które kończy się wydaniem:
  - a) postanowienia o wznowieniu postępowania,
  - b) decyzji o odmowie wznowienia postępowania (jeżeli zachodzi niedopuszczalność przedmiotowa lub podmiotowa wznowienia albo uchybienie terminu do zgłoszenia żądania wznowienia),
- 2) ponownego rozpoznania sprawy – w ramach toczącego się postępowania wznowieniowego – które kończy się:
  - a) odmową uchylecia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdza się brak podstaw do jej uchylecia,
  - b) uchyleciem decyzji dotychczasowej, gdy stwierdza się istnienie podstaw do jej uchylecia i wydaniem nowej decyzji rozstrzygającej o istocie sprawy,
  - c) stwierdzeniem wydania decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których decyzja nie została uchylona.

Druga faza postępowania występuje wyłącznie w przypadku, gdy w fazie pierwszej zostało wydane postanowienie o wznowieniu postępowania. Stanowi o tym wprost art. 149 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego w brzmieniu: „Postanowienie stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy.”

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien zatem zbadać czy wznowienie postępowania jest dopuszczalne i stosownie do tych ustaleń rozstrzygnąć w trybie art. 149 kodeksu postępowania administracyjnego.

Należy również wskazać organowi pierwszej instancji, że nazwa decyzji zamieszczona pod jej numerem pozostaje w oczywistej sprzeczności z osnową decyzji i jej uzasadnieniem. Czym innym jest bowiem rozstrzygnięcie w sprawie umorzenia postępowania a czym innym odmowa wznowienia postępowania w sprawie.

Z akt sprawy nie wynika również w jaki sposób organ pierwszej instancji określił stronę podmiotową decyzji. W rozdzielniku zaskarżonej decyzji wskazano m. in., że osoby fizyczne otrzymują wg rozdzielnika znajdującego się w aktach sprawy. Z kolei w aktach sprawy znajduje się rozdzielnik zatytułowany: „Osoby fizyczne w postępowaniu: „Budowa Stacji Bazowej Telefonii Cyfrowej PLUS GSM – 900 MHz Nr BT 24513 Jaworzno Jeziorki, na działce nr 3769 obr. Byczyna w Jaworznie” zgodnie z postanowieniem SKO z Katowic z dnia 5 stycznia 2007r.”

Powyższe postępowanie organu pierwszej instancji jest również nieprawidłowe. Krąg stron ustala się bowiem odrębnie dla każdego postępowania administracyjnego w jego trakcie.

W myśl art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego, stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Z brzmienia powyższego przepisu wynika, że przesłanką uzyskania przez dany podmiot statusu strony postępowania administracyjnego jest to, czy legitymuje się interesem prawnym lub obowiązkiem, ze względu na który „żąda czynności organu” lub którego „dotyczy postępowanie.” Postępowanie dotyczy interesu prawnego lub obowiązku konkretnego podmiotu w tym sensie, że w wyniku takiego postępowania wydaje się decyzję, która rozstrzyga o prawach lub obowiązkach tej osoby lub rozstrzygnięcie o prawach i obowiązkach jednego podmiotu wpływa na prawa i obowiązki innego podmiotu. Kolegium zauważa, że ww. interesu prawnego lub obowiązku występującego w przedmiotowej sprawie należy poszukiwać w przepisach ustawy – Prawo ochrony środowiska, a w szczególności w jej art. 46a ust. 4 pkt 1. W dniu 19 sierpnia 2007r., doszło do nowelizacji ustawy – Prawo ochrony środowiska. W tym dniu weszła w życie

ustawa z dnia 26 kwietnia 2007r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 88, poz. 587). Mocą tej ustawy ww. art. 46a ust. 1 pkt 4 ustawy – Prawo ochrony środowiska otrzymał nowe brzmienie: „1) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, wraz z terenem działek sąsiednich.” Oznacza to istotną modyfikację w kwestii ustalenia stron postępowania i zobowiązuje organ administracji publicznej do przeprowadzenia postępowania dowodowego w tym zakresie.

Nieprawidłowe określenie kręgu stron postępowania stanowi kwalifikowaną wadę procesową i uzasadnia uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Organ pierwszej instancji naruszył także przepis art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego. Z akt sprawy nie wynika by w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji powiadomił strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego i poinformował je o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji. Powyższy obowiązek wynika z treści art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. W myśl § 2 ww. artykułu organy administracji publicznej mogą odstąpić od ww. zasady tylko w przypadkach, gdy załatwienie sprawy nie cierpi zwłoki ze względu na niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego albo ze względu na grożącą niepowetowaną szkodę materialną i wówczas, zgodnie z treścią § 3 ww. artykułu, organ administracji publicznej obowiązany jest utrwalić w aktach sprawy, w drodze adnotacji, przyczyny odstąpienia od ww. zasady. W aktach sprawy brak jest dokumentów, które potwierdzałyby, że strona została powiadomiona o ww. możliwości oraz brak jest ewentualnej adnotacji uzasadniającej przyczyny odstąpienia od tej zasady. Kolegium wskazuje, że w świetle orzecznictwa sądów administracyjnych, organ administracyjny w momencie gdy zamierza przejść z fazy wyjaśniającej postępowania do fazy jurysdykcyjnej winien poinformować stronę, zawiadamiając ją o możliwości skorzystania z uprawnień określonych w przepisie art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Niewypełnienie przez organ administracji publicznej obowiązku określonego w tym przepisie ma istotny wpływ na wynik sprawy, gdyż w wyniku tego uchybienia strona pozbawiona jest możliwości ostatecznego wypowiedzenia się w zakresie dowodów mających stanowić podstawę faktyczną decyzji, wskutek czego dochodzi do sytuacji, w której prawa strony do obrony jej interesów w postępowaniu administracyjnym doznają poważnego ograniczenia. Naruszenie ww. przepisu – zdaniem sądów administracyjnych – ma istotny wpływ na wynik sprawy i skutkować musi uchyleniem zaskarżonej decyzji (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17.02.2005r.; sygn. akt: III SA/Wa 1904/04).

Także uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie odpowiada przepisom prawa. W myśl art. 107 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego decyzja administracyjna powinna zawierać m. in. uzasadnienie faktyczne i prawne, które w świetle § 3 ww. artykułu winno obejmować fakty, które organ uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł, przyczyny, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej (uzasadnienie faktyczne) oraz wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem odpowiednich przepisów prawa (uzasadnienie prawne), czego nie zawiera zaskarżona decyzja. Organ pierwszej instancji nie dopełnił wymogów prawidłowego uzasadnienia prawnego, ponieważ nie wskazał i nie wyjaśnił podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

Zdaniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach powyższe uchybienia, z uwagi na ich charakter oraz obowiązującą regulację prawną, mają istotny wpływ na wynik przedmiotowego rozstrzygnięcia. Z uwagi na powyższe, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło o uchyleniu w całości zaskarżonej decyzji i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

W ramach ponownego rozpatrzenia sprawy, organ pierwszej instancji podejmie prawem przewidziane czynności procesowe i wyda rozstrzygnięcie zgodnie z obowiązującym stanem prawnym. W rozstrzygnięciu wyjaśni przesłanki, którymi kierował się przy podejmowaniu rozstrzygnięcia oraz ustosunkuje się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania. W trakcie ponownego badania sprawy przeanalizuje uwagi podnoszone przez odwołujące się strony – po ich prawidłowym ustaleniu – i rozważy je w wydanej przez siebie decyzji.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Stosownie do art. 50 – 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270), niniejsza decyzja może być zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę do Sądu wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach (40 – 032 Katowice; ul. Henryka Dąbrowskiego 23). Wymogi formalne skargi określają art. 46, art. 47, art. 57 § 1 powołanej wyżej ustawy.

Otrzymują:

1. Pani Marianna Jochymek

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

mgr Robert Nowicki